

Pohištvo — Preproge

posteljnina, vložki, modraci, zastori, posteljne odeje,
pohištvena tkanina l. t. d. najboljša in najceneje pri
KARLU PREIS, MARIBOR, Gosposka 20
Brezplačni ceniki. 581 Brezplačni ceniki.

Citajte „Slov. Gospodarja“!**Čisti obraz**

in pomlajenje. Vaša polt postane
mladostno sveža in cvetnobela.
Ogrci, mozolci, gube, pege, nosna
rdečica, brazgotine, solnčarica, ru-
mene in rujave pege,

Solnčne pege

izginejo z uporabo lepotne kreme »Eros« naglo in
zanesljivo. »Eros« služi dosegi in ohranitvi lepote
obrazu, vratu, lakti in rok. »Eros« ohranja z jamst-
vom lepoto do pozne starosti. Zdravniško priporo-
čano. »Dolžna sem Vam veliko hvalo. Dosegla sem
vidno olepšanje polti v 24 urah«, piše gospa dr. M.
Sijajni uspeh pri damah in gospodih vsake starosti.
Cena: 16 Din, 3 lončki: 34 Din, 6 lončkov: 55 Din.
Dr. Nikol. Kemény, Košice, poštni pred. 12/L 13 CSR.

LUNA EKSPORTNA HIŠA, MARIBOR

Aleksandrova cesta 19

Dobroznana, najboljša in najcenejša trdka
za nakup galanterije, pletenine, kratkega blaga
ter igrače na drobno in debelo. 577

FRAN STRUPI, Celje

Vam priporoča svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode,
svetiljk, ogledal, raznovrstnih šip, lepih okvirov itd. — Prevzema
vsakoršna steklarska dela. — Najsolidnejše cene in točna postrežba.

Na drobno in na debelo.

2

Na drobno in na debelo.

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala
B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

»Vem vse to, prav dobro vem, vi osel« je
vzkliknil mož v sivi suknji. Prvič kar so ga po-
znali v Alençonu, ga je minila njegova običajna
ravnodušnost in hladnokrvnost, nemirno kakor
ujeta žival je stopal po sobi gorindol. »In tudi to
vem,« je pravil, »da je izginila vsaka sled za vlo-
milci v de Kerbelayevo vilo. Zelo težko bo, jih
še najti. Če bo vobče še mogoče —. Sredi dela bi
jih bili morali zajeti, žida, prstan in Španjolca,
sredi med pogajanji bi bili morali vdreti —. Se-
daj pa —.«

Mož v sivi suknji se je na mah ustavil kakor
ukopan, nevolja in nepotrpežljivost sta mu izgi-
nila iz obraza, spet je bil brezizrazen in bled ka-
kor običajno. Pa Lefèvre, ki ga je skrbno in bo-
ječe, pa bistro opazoval, se je zdelo, da je za dro-
bec sekunde šinil čuden sijaj v njegove oči.

»V božjem imenu!« je vzkliknil po kratkem
molku. »Pojdiva! Takoj! Sicer bi vam utegnil

**Vse
je zastonj**

in nič ne pomaga, ker
resnica je le, da naj-
ceneje dobite vsakovr-
stno blago za ženske
in moške obleke in
najlepše svilene rute
že od 40 Din naprej le
samo v znani manu-
faktorni trgovini

M. Feldin

v Mariboru,

579 Grajski trg 1

blizu gostilne „Črni orek“.

Sprejemam solidno so-
barico in pomivalko
z dobrimi spričevali.
Nekrep Marija, go-
stilničarka v Mari-
lica 4. 575

V najem se odda ta-
koj posestvo: njive,
travnike, les, vino-
grad, 5 ha veliko:
Aug. Sernec, Sv. An-
ton v Slov. gor. 576

Kupim večje posestvo:
V. Novak, Zeleniki
št. 141. 574

Opozorilo! Ako potrebujete močne in cenene
čevlje, naročite jih pravočasno za binkošti
pri čevljarju F. Kokolu, trgovina usnja, čev-
ljev in čevljarskih potrebščin v Laškem. 242

Pliučal Pliučne bolezni ozdravi strokovnjak
(strokovne knjige) dr. Pečnik, zavod (Pri-
vat-Lungenheilanstalt) Sečovo, železniška
postaja Rogaška Slatina. 582

Prodaj šivalni stroj, dobro ohranjen, ali za-
menjam za kolo. Več pove uprava lista.

Proda se dobro ohranjeno motorno kolo z 2
cilindroma znamke »Indian Scout« z ali
brez prikloice. Sigurnemu kupcu tudi na
obroke. Naslov v upravi lista. 551

Posestvo na prodaj v Klečah št. 73 pri Poljča-
nah, obsega 4 orale, hiša z kletjo, cena 60
tisoč dinarjev. 549

Posestvo na prodaj. Pri Sv. Trojici v Slov. g.
je na prodaj bivša Posingerjeva gostilna s
vsemi posestvi vred v približni izmeri 7 ora-
lov. Posestvo se lahko ogleda vsaki čas. Po-
gajati se je z lastnikom Antonom Tisovic,
posesnikom pri Sv. Trojici v Slov. gor. Po-
jasnila daje tudi Fran Štupica, notar pri
Sv. Lenartu v Slov. gor. 519

Večjo množino bukovih in hrastovih
cepljenih drv in okroglice lahko sedajneje sežnje kupi
Rudolf Dergan, trgovec, Laško in prosi najnižje ponudbe
za meter klastro vagon naloženo. 571

Nabirajte naročnike
za naš mladinski list

„Naš dom“!

Hranilnica in posojilnica Sv. Anton v Slov. goricah

ima

svoj redni občni zbor

20. maja 1929 ob treh popoldne v posojilnih prostorih

Dnevni red:

1. Poročilo načelnika in nadzorstva,
2. Odobrenje računov 1928,
3. Volitev nadzorstva,
4. Slučajnosti.

Ako bi ob določenem uri ne bilo zadostno število članov se vrši
pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa pri vsakem številu članov.

568

Načelnik

povedati, kako sodim o vaših policijskih sposob-
nostih!»

Le prerad je ubogal komisar, saj mu je bilo
kakor okreganemu potepenemu šolarju in ves v
strahu si je bil za posledice svoje polomije.

V par urah je bil že spet v sedlu. Poklical je
narednika Crosniera, si izbral tucat najboljših
mož in odšli so na stanovanje tajnega detektiva.

5.

Malo po peti uri tistega hladnega, meglenega
jutra je bilo, ko je maloštevilna četa razjahala
pred gostilno »Pri nadvojvodi«. Vsi so bili izmu-
čeni od nočnega pohoda, nič niso spali in dobro
se jim je prilegla črna kava, ki jo je v naglici
pripravil gostilničar.

Le mož v sivi suknji ni kazal nobene utru-
jenosti.

Zavit do nosu v dolg, temen površnik je ves
čas jezdil ob komisarjevi strani in ga neumorno
popraševal. Kos za kosom je izvel iz njega
vso zgodovino njegovega ponesrečenega pohoda,
popis farme, njene lege, podrobnosti o zidovih,
oknih in vratih hiše in o Chéronovi družini. In

Izšel je Lin
II. zvezek!

Bes niste še na-
ročili

Karl May
knjige?

Ne čakajte, dokler
se še dobi. Nad
1000 knjig že raz-
prodanih, ostane
bo kmalu! Pišite
Tiskarni sv. Cirila
v Mariboru.

Kdor hoče dobro obutev, si kupi Karo čevlje v Mariboru, Koroška cesta št. 19. 559

Rogaška Slatina najbolj renomirano zdravilišče proti boleznim želodca, čreves, mehurja, žolčnih kamnov, srca, ledvic in jeter. Najuspešnejše in ceno zdravljenje v maju, juniju in septembru. Zahtevajte prospekte! 344

Mojster Kladivček.

Umrli je vaški kovač Jakob Rogel. Navadno so ga klicali: mojster Kladivček. Zakaj neki? Imel je čudno navado, da je nosil vedno seboj kladivce in par žrebljev v žepu in kjer je bilo na vratih, plotih itd. kaj treba pribiti, tam je to storil on. Mogoče je to delal radi tega, ker je baš potem te navade postal vaški in občinski kovač. — Kako pa je bilo to mogoče? — Čisto naravno, kakor bodete takoj slišali. Njegov prednik je bil umrl. Štirje kovači so se potegovali za občinsko službo in so temu ali onemu kaj obljubili, če jim pomore do službe. Kladivček pa je samo malo potrkal s kladivcem — in je dobil to službo.

Samo za nabijanje s kladivcem je do bil službo? — Res, samo za malo nabijanja. Na vrtnih vratih, blizu vasi, je že dolgo časa visela deska navzdol. — Mojster Kladivček je prišel s svojo popotno torbico po cesti, brž je segel po žreblju in kladivcu in že je bila deska spet pribita. To je videl gospod župan. Čudno se mu je zdelo, da je bila tuje mu človeku odtrgana deska na potu, ko jo je vendar posestnik vrta več kot stokrat tako videl, ne da bi jo pritrdil. Hotel je moža nagovoriti, a bil je že odšel. Čez par ur je stopil župan v vaško gostilno. Tam je takoj zapazil tistega mladega moža, ki je sedel pri mizi sam in je večerjal. »Dobrodošli, prijatelj, pa se zopet vidiva?« — Mož ni vedel, kaj

hoče župan in mu je začudeno gledal v obraz. »Ali niste Vi tisti popotnik, ki je tam zunaj vasi na vrtnih vratih pritrdil desko?« — »Da, to sem bil jaz.« — »Dobro! Pridite, sosed Matija!« se je obrnil k posestniku vrta, ki je bil tudi navzoč, »zahvalite tega moža, ker Vam je mimogrede popravil vrtna vrata!« — Sosed se je zadovoljno nasmehnil, je povedal par zahvalnih besed in je potem prisedel k tujcu z županom vred. Govorili so o tem in onem, o potovanjih, o rokodelstvu in rokodelcih in v županu je nastala želja, da bi dobil tega moža za občinskega kovača, ker mu je nesebičnost zelo ugajala.

Kladivček je moral ostati. Drugega dne je pokazal občinskemu zastopu, kaj zna iz svojega rokodelstva. Vsi so bili zadovoljni in brž je bila sklenjena pogodba. Tako je bil mojster Kladivček kaj hitro vaški in občinski kovač. Zdaj naj še kdo reče, da je res, če se pravi: »Kdor pride nenaprosen na delo, odide tudi nezahvaljen!«

K dohodkom, ki jih je dobival mojster Kladivček, je spadala tudi njiva, na kateri je sadil krompir in sočivje. Ko si je prvič ogledal njivo, je videl v cesti do polja mnogo lukenj, tako da je voz zdrknil zdaj v to, zdaj v ono. »Gospodje«, je rekel sosedom, »zakaj pa ne izpolnite lukenj s kamni?« — »Ne moremo na to misliti, ker imamo vedno kakšno drugo delo.« — Kaj je storil pa Kladivček? Kadar je šel na polje, je že od daleč nabral kamnov toliko, da jih je komaj nosil in tako je napolnil luknjo za luknjo. Kmetje so se mu smejali, češ, da nima niti voja niti vprežne živine in kljub temu popravlja cesto za druge. Kladivčka to ni motilo, še dalje je nosil kamne in čez par let je bila cesta v redu. »Vidite«, je rekel, »če bi bil vsakdo izmed vas, ki je vozil tod prazen voz le enkrat zapeljal na cesto poln voz kamenja bi bilo delo opravljeno že v par mesecih.«

Ob nedeljah se je Kladivček rad izprehajal. Poiskal je mlada sadna drevesca, ki so sama zrasla na občinskih pašnikih in ob gozdovih. Cepil jih je in

posadil na pripravna mesta ob cesti ali ob plotovih. Pri delu ga je spremljalo mnogo radovednežev, ki so se tako priučili cepitvi sadnih dreves. V kratkem času je raslo v in okoli vasi vse polno sadnega drevja. Po 15 do 18 letih je imela občinska blagajna za sadje lepe dohodke.

Vaščani niso nikoli obžalovali, da so pridržali Kladivčka v vasi.

*

KUKAVICA.

Pomlad, prekrasno venčana,
nam troši nežno cvetje.
Iz gaja sem zelenega
glasi se milo petje.
In zdaj začujem sem pa tu
prepevat kukavico: ku-ku.

Ko se sprehajam za vodo,
pod lipo če počivam,
v veselju s srčno radostjo
pomladne dni uživam:
Mileje mi je v srca dnu,
ko slišim z gozda tam: ku-ku.

*

Pomladni hrošč.

Pomladni hrošč in mlad ogrc (tako se imenuje ličinka pomladnega ali rjava hrošča) sta se srečala na gozdnem robu. Ker sta si bila v sorodu, sta se ne koliko pogovarjala.

»Ti si junak!« je rekel ogrc poln občudovanja. — »Da, dragi moj«, je odgovoril hrošč, »kdor je prispel tako daleč ko jaz —«. In zletel je na nizko hrastovo vejo in je začel žreti hrastov list. »Ali moreš ti tudi tako?« je vprašal ponosno. Ne, tega ne znam, je moral ogrc priznati, in kar sline so se mu cedile. Tudi jezil se je malo nad hroščem. — »E«, je menil hrošč samozavesten in je zopet prispel na tla, »to je precej uborna hrana, ta tu goril Prestaro, veš, pretrdo in usnjato!«

»Ali, pomisli, to so vendar hrastovi listi!« je rekel ogrc očitajoče. »Tega ti ne razumeš, mali«, je odgovoril dostojanstveno hrošč, »hrastovo listje je to res, ali ni pravi letnik. Petsto let pre-

ko je hlastno srebal vročo kavo, si je dal od Lefèvre še točno popisati pot k farmi.

Deset minut pozneje je odšel — sam.

»Za kakih pet minut pridite za menoj!« je še naročil komisarju. »Skrijte se med drevje in ko čujete strel pištole, planite v hišo ter primite, kogarkoli najdete, moške, ženske ali otroke. Če se bodo upirali, streljajte! Pustite narednika s par možmi zunaj, nekja jih postavite pred hišo, druge na dvorišče. Vsakega naj ustrelijo, ki bi skušal uiti.«

Kakih dvajset korakov je napravil ven v temo, tam pa je vrgel od sebe površnik in si sezul čevlje. Da ga je tedaj videl policijski komisar, zelo bi se bil zavzel nad njegovo zunanostjo. Oblečen je bil v raztrgane hlače, umazano in ponošeno suknjo je imel na sebi, njegovi lasje so bili razmrščeni in bos je bil, pa golih nog do kolen.

»Sedaj pa — Bog mi daj vsaj malo sreče!« je pomrmral in se spustil v tek. Bose noge so se mu vdirale v vlažno zemljo, kmalu je bil od glave do pete ves blaten, pot mu je tekel po obrazu in se mešal s prstjo. Zdelo se je, kot da hoče biti za vsako ceno izmučen in zdelan in si dati po-

dobo zanemarjenega reveža in cestnega postopača.

Med vrbjem ob potočiču je obstal. Po popisu, ki mu ga je dal Lefèvre, je vedel, da mora biti že čisto blizu farme. Med drevjem je opazil slabotno luč.

Legel je na trebuh in nagnil uho trdo k tlom, vajeno je bilo najrahljajšega glasu. Res je čul pol kilometra za seboj umerjene korake Lefévrovih ljudi. Zadovoljen je vstal in se gibčno kakor mačka plazil k hiši.

Slabotni žarek luči mu je kazal pot in ko je prišel bliže, so mu udarili na uho razposajeni glasovi. Ljudje so bili še po koncu, luč je prihajala skozi odprto okno v pritličju, od tam so prihajali tudi glasovi, smeh in kričanje.

Detektiv si je zadovoljno oddahnil. Hvalabogu, — ptički še niso zleteli iz gnezda! Neslišno je lezel k vratom, ki so, razbita in polomljena, pričala o Lefévrovi gorečnosti.

Skozi odprta sobna vrata na levi je prihajal širok pas luči in razsvetljeval del veže, drugo je bilo v temi. Previdno je stopil detektiv čez hišni prag.

Koj ga je ustavil osoren glas:

»Kdo si?«

a samo, onemu, ki zna
kmetariti in hmelj pro-
dajati. Kupite zato knjigo HMELJARSTVO! Slane Dn 50, vezana
Dn 60. Dobi se v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

Hmeljarstvo nese,

staro, haha! Tu bi moral priti tja ob veliko cesto, tam je par čisto mladih hrastov, o, mali moj, rečem ti —. In napravil je obraz pravega sladkosnedeža.

»Do ceste je tri dni hoda«, je rekel ogrc. »Da, za vas lazače«, je pripomnil hrošč, »jaz sem v petih minutah tam. Brr, to je strašno življenje, biti tako ne okreten, grd, vedno v temi, vedno v blatu.« — »Ali tudi ti si bil nekoč tu doli, saj si bil ogrc«, si je predrznil mladič ugovarjati. Hrošču to ni bilo po godu. Nered se je spomnil svoje temne preteklosti. »Veš«, je rekel, »glavno je, da se izmotamo iz te revščine. Redkokedaj pride kdo do luči. Največ jih požre krt ali jih kmet pohodi. In vendar je svoboda tako lepa, blešč, vonj, luč in nikjer ovire, povsod zabava!«

»Ali nimate hrošči nič sovražnikov?« — Hrošč je nagubančil čelo. »O da! Mr-mrača je požrla kokoš, Piskača pa je fantek zaprl v vžigalično škatlico. Pa nevarnost samo poveča veselje. Tu v gozdu bi bilo lepo, jaz pa zletim vsak dan po enkrat v vas. Zadnjič sem se vsedel učenki na vrat. Ali je kričala! Celo župan se je prestrašil, ko sem mu treščil sredi v obraz. Vidiš, da si upam nad vse!«

Ogrc je pogledoval hrošča s spoštovanjem. Županu v obraz! On sam pa se je bal vsakega. »O«, je vzdihnil, »če bi že tudi jaz bil tako daleč ko ti!« — To je hrošču ugajalo. »Potrpi še, vse ima svoj čas. Glej, da te nihče ne požre in izogni se čevljev. Kdor tega ne stori, ne pride na svetlo, čeprav je take vrste. Zdaj pa zdravstvuj, mali, pozdravi vse doli! Jaz moram oditi. Lačen sem!«

Ogrc je gledal žalostno za njim. Še dve leti je moral čakati, dokler bo tako daleč. Nato je zlezal globlje v zemljo.

Pet tednov pozneje je našel ogrc na svojem potovanju globoko v zemlji kupček malih, rumenih jajčk in korak proč mrtvega hrošča. Prestrašen je pa spoznal hrošča, s katerim se je bil pogovarjal. Nerazumljivo se mu je zdelo, kako je prišel hrošč sem in zakaj je po-

ginil. Stari ogrc, ki je bil že tri leta star in je poznal svet, mu je raztolmačil to takole: »Sinko moj, krasna reč je, če zna kdo leteti, ali tisti, ki to zna, mora kmalu nato umreti.«

(Po P. Kellerju.)

UGANKE.

1. Kateri človek ima največ otrok?
2. Dva očeta, dva sinova — prineso tri zajce z lova; — vendar ima enega — vsak lepo rejenega. — Ali je mogoče to? — Je, toda povej kako!
3. Očetov otrok, materin otrok, pa vendar ni nobenega človeka sin? Kdo je to?
4. Jaz nosim gospodarja, gospodar pa mene. Kdo sem?
5. Kdo zna vse jezike?
6. Vidiš me, ko solnce sije, — ni me, ko oblak ga skrije; — kratka, ko pol-dan zvoní, — dolga sem, ko se mrači. (— Stritar.)
7. Kdaj dva dni dežuje?
8. Brez rok, brez nog, pa vrata odpira. Kaj je to?

NALOGE.

Sestavi iz sledečih zlogov znane pregovore:

1. čaj do dob hu po rim vra z
2. le naj po pra ta ta traj zno zno zu
3. čud dan i ma no po pre sad slast ve
4. ce hva la la last ma na na

REŠITEV UGANK IZ LISTA OD DNE 20. MARCA IN 17. APRILA 1929.

1. iz vasi; 2. zvon; 3. solnce; 4. zvon;
5. kadar jih imaš v ustih; 6. zeljnata glava; 7. krt; 8. kadar druga stoji; 9. zrcalo; 10. mleko; 11. repa; 12. v polni sod; 13. orehovo drevo; 14. pismo; 15. gospodar; 16. jajce; 17. jezdec na konju; 18. sneg.

REŠITEV NALOGE V LISTU OD DNE 17. APRILA 1929.

1. Krava pri gobcu molze.
2. Lepa beseda najde lepo mesto.
3. Moli in delaj.
4. Delo in jelo.

SMEŠNICE.

Tudi on ve. Tinček je pasel ovce. Ko jih je na večer gnal domov, ena kar ni hotela slušati. Tinček je vrgel vanjo kamen in jo je zadel tako nesrečno na glavo, da je padla in poginila. Tinček si ni upal domov, ampak se je skril v grmovju. Čez nekaj časa je prišel oče iskati svojega sinčka. Ko je zagledal mrtvo ovco sredi pota, je ves preplašen vzkliknil: »Bog ve, kaj se je tu zgodilo!« — Sinček pa mu je odgovoril iz za-zelenja: »Oče, jaz to vem prav tako dobro kakor ljubi Bog, pa si ne upam povedati!«

Svarilo. Stric: »Blažek, prižgi mi cigaro!« — Blažek: »Tu je, samo glej, da se ne opečeš!« — Stric: »Kako to?« — Blažek: »Saj je zadnjič rekel oče, da si boš enkrat še prav pošteno opekeli jezik!«

Matančno. Mati: »Ti si že zopet lizal med v šrambi. V očeh Ti je zapisano.« — Sinček: »Ne, mati, to je še od včeraj tam zapisano!«

Hitra pomoč. Triletna Anica: »Mamica, jaz se bodem omožila s sosedovim Ivančkom.« — Mati: »Za tako reč je pa treba dveh.« — Anica: »Dobro, potem pa še vzamem županovega Mihca.«

Ne zaupa! Mala Tončka je z materjo pri sorodnikih na kmetih. Prinesejo ji mleka. Tončka ga zavrne, rekoč: »Tega nočem, je od krave.« — Mati: »V me-stu ga pa vendarle piješ.« — Tončka: »Tistega že, tisto mleko je pa od mlekarice.«

Izdal se je. Delavec je nosil lestev po ulici in je glasno klical: »Izognite se, ljudje!« — Gospod se ni hotel izogniti, lestev mu je zbila klobuk z glave in ga je lahno ranila na licu. Gospod je delavca tožil. Sodnik je delavca izpraševal, a ta je samo kazal z rokami, govoril pa ni. — Sodnik: »Kaj čem s tem človekom, saj je mutast.« — Gospod: »Kaj še! Kričal je tako glasno: Izognite se, ljudje!, da se ga je čulo po celi ulici!« — Sodnik: »Tako torej! Vi ste ga slišali? Zakaj se pa niste izognili!?« — Delavec je ostal seveda brez kazni, gospodu so se pa vsi smejali.

Bolj čutil ko videl je puškino cev, namerjeno na njegovo čelo.

»Prijetelj!« je odgovoril boječe.

V tistem hipu je ugasnila luč v sobi in smrt-na tihota je sledila hrupnemu veseljačenju.

»Kaj hočeš?«

Preden je mogel odgovoriti mož v sivi suknji, so zaropotali stoli v sobi in neki drugi glas, robat in zapovedovalen, je vprašal:

»Kaj je, Pierre?«

Žarek slepice je šinil po temi, blodil za trenutke po veži in polno posvetil po blatni, zane-marjeni postavi moža v sivi suknji.

»Kaj hočeš?« je vprašal zapovedovalni glas iz sobe. »Govori, če ne, dobiš kroglo!«

»Prijetelj sem!« je ponovil mož v sivi suknji plaho.

»Kako ti je ime?«

»Nicaise, gospod! Z Maugerjeve farme sem, s ceste v Mayene. Spal sem v kupu sena, pa je nekdo prišel in me stresel za ramo. »Brž! Teci!« mi je naročil. »K Chéronovi farmi teci, tam ob cesti v Chartres! Teci, kar te noge nesejo! Brez strahu vstopi, vrata bodo odprta. Našel boš ljudi v hiši. Povej jim, da se policija vrača in da pri-

haja s pomnoženimi močmi. Dobil boš srebrn frank za tvoj trud, če prideš o pravem času.»

Vzel sem pot med noge in tekem.

Med njegovim pripovedovanjem sta vstopila mož in ženska. Nejasno ju je videl mož v sivi suknji v poltemi. Slepica je še vedno polno obsevala njegovo vsega pomilovanja vredno postavo. Iz gruč v sobi se je čulo polglasno govorjenje.

»Policija —!«

»Tujec praviš da te je poslal?« je vprašal spet zapovedovalni glas. »Kak je bil?«

»Tega bi ne mogel povedati«, je odgovoril mož v sivi suknji ponižno. »Temno je bilo. Pa dejal je, da dobi srebrn frank za svoj trud. In jaz sem revež! Izprva sem mislil, da me ima za norca. Pa ko sem šel sem čez travnik, sem videl ljudi, ki so se skrivali v vrbju.«

Tisti z zapovedovalnim glasom je zaklel in se obrnil k tovarišem. »O da bi dobil tistega eno-kega izdajalca v pest —!«

Spet je grdo zaklel.

»Si govoril s policijo!« je vprašal ženski glas iz teme,

»Ne, gospa!« je odgovoril detektiv. »Niso me videli. Plazil sem se po rokah in nogah. Pa krog

Okrasite svoje domove z nabožnimi predmeti!

Največja zaloga devocionalij v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU
Koroška cesta 5 in Aleksandrova c. 6

KIPI:

Sreca Jezusovo obe roki na srcu
om 26 80 86 41 50 67 75 86 102 122 150
Din 52 58 88 98 150 350 515 610 1170 1620 2160

Sreca Marijino
om 26 80 86 41 50 67 85 102 162 180
Din 52 58 88 98 150 350 610 1170 1620 2160

Marija Lurška
om 26 30 36 41 50 75 85
Din 52 58 88 98 150 515 610

Brezmadežna
om 26 30 36 41 50 65 102
Din 52 58 88 98 150 350 1170

Sv. Terezija Mala cvetka om 22 32 42 54 72 102
Din 54 85 150 260 590 1500

Sv. Jožef, Sv. Anton, Sv. Alojzij
om 26 32 41 50 62 88 110
Din 63 92 156 295 400 880 1650

Sv. Florijan om 68 Din 550

SLIKE:

Sreca Jezusovega in Marijinega kakor tudi druge stanejo:
Velikost v cm 19x26 24x34 25x33 32x42 39x51 47x63 54x73
Din 2— 3— 4.50 7— 10— 15— 20—

Boljša vrste: om 100x72 Din 120—

KRIŽI:

Podobe Križanega, iz lesa za poljske križe stanejo:
Visokost v cm 40 50 60 70 80 90 116 120
Din 300 480 690 850 936 1200 1560 1800

Sienski križi razne velikosti:
Po Din 42 80 87 90 114 134 160 214

Boljša vrste: Din 236 in 295

Poleg teh se dobavijo kipi in slike vseh vrst hitro in po ugodni ceni!

Stanovanje blizu mesta za žensko, ki zna
krave upravljati. Koprivšek, Gosposka ul. 46,
Maribor. 565

Iščem šoloprosto deklico (siroto) za
učenje pisarniškega in hišnega dela. Ponudbo
„Na deželi“ na upravnistvo Slov. Gospodar. 566

Takoj se sprejme kovaški vajenec.
Hrana in stanovanje v hiši. Franc Kac, Cigona
pri Slov. Bistrici. 564

Deklo, vajeno živine išče župnišče. Naslov v
upravi. 569

Lep travnik v Metavi proda takoj g. Ant.
Fras v Počovi 45, Maribor. 568

In krog farne stojijo in čul sem narednika na-
ročevati, naj pazijo na vrata in na okna, da nih-
če ne bo ušel.

Molk je legel na gručo, tisti, ki je stal pri
vratih na straži, se je pridružil tovarišem, vsi so
šli v sobo in se posvetovali.

»Druge rešitve ni,« je pravil eden, »ko da se
preoblečemo spet v Chéronovo družino in se ob-
našamo kolikor mogoče naravno.«

»Na sumu nas imajo!« je ugovarjal drugi.
»Sicer bi se ne bili tako naglo vrnili!«

»Gotovo! Pa kaj morejo Chéronovi družini
—? Kvečjemu, da nas vzamejo s seboj na komi-
sarijat. Konce mkoncev pa nas morajo izpustiti.
Ničesar nam ne morejo dokazati!«

Nekdo je prižgal luč. Iz sobe je bilo čuti le-
tanje, prerivanje stolov, premetavanje in šušte-
nje obleke. Mož v sivi obleki je po prstih zlezel
k vratom, da bi videl, kaj se godi.

In videl je v sobi prav tiste in prav take
ljude, kakor mu jih je Lefèvre opisal: starca,
žensko in dvoje mladih deklet. Starec si je še
naglo popravljal pred ogledalom osivele kodre,
edino, kar je bilo starega na njem.

Očividno so po odhodu Lefèvre pometali
obleko v stran in si jo naglo spet nadeli, ko je

pretila nevarnost. Mož v sivi suknji je z zado-
voljstvom ugotovil, da je bilo njegovo domne-
vanje pravilno.

Pa »Chéronova družina« ga je manj zani-
mala. Vso njegovo pozornost je vzela v zakup
ženska, ki je prišla zadnja v sobo. Stala je na
stolu, s hrptom obrnjena k njemu, in si dala
opravka nekje za pečko.

»Tule bo čisto varno!« je dejala.

Videti je bilo, kot da zapira težka železna
vratica. Z lahkim treskom so skočila v zapah.

Počasi je zlezla s stola in se obrnila k tova-
rišem.

»Ko bo nevarnost mimo,« je pravila, »se
vrnemo in si vzamemo plen. Chéronu se niti
sanja ne, kaj skrivamo v njegovi hiši. Plen je
varen, policija vsekakor nikdar ne bo našla tega
imenitnega skrivališča!«

Nizke rasti je bila, krepkih pleč in temnega,
zagorelega obraza. Ostre, črne oči je imela, no-
benih trepalnic in pa čisto malo obrvi. Ustnice
so bile ozke in stroge, odločne, zapovedovalne
poteze so ležale krog ust. Brada je bila majh-
na, pa oglata, čelo nizko. Ko ogleda črne lasje so
bili kratko porezani.

Velika moda

so spomladanski in letni plašči, posebno če
so fini in krasno izdelani. Predno si letos
nabavite plašč, pod nobenim pogojem ne
opustite si preje ogledati novi ilustrovani
cenik veletrgovine Stermecki, radi tega pi-
šite še danes po njega, ker ga prejmete po-
polnoma zastonj. Cene plaščev so: modno
križasti 258 Din, moderno melirani
350 Din, kasha 410 Din, kasha z svilo
podložena 585 Din, coverkot 600 Din,
kasha dunajski modeli 840 in 1115 Din.
Razen tega najdete v ceniku krasno mode od bluz,
kostumov, kril, otroških oblek in več tisoč slik od
raznih drugih predmetov. Kar ne ugaša se zamenja
ali vrne denar.

Veletrgovina R. STERMECKI, CELJE,
št. 24. Slov. 159

Vinotoč

Jerlič v Počehovi
odprti 567

FIAT AUTO

3 tonski takoj v porambo
za prodati. 545

Krojaški pomočnik

za boljše delo se sprejme
pri Gaspar Krehel, krojač,
Slovenjgradec. 572

Velik promet - majhen dobiček!

O tem Vas prepričajo moje cene, ker lahko dobite že za 320 Din
fine štofaste moške obleke in že za 135 Din lepe štofaste oble-
ke za dečke. Pravtam se dobé tudi najrazličnejši štofi za moške
in ženske obleke po izredno nizkih cenah. Na izbiri je tudi več
sto drugih predmetov! Vse po najnižjih cenah!

Za obilen nakup se priporoča trdka

IVAN MASTNAK, CELJE
Kralja Petra cesta št. 15 233

Za kovače

angleški koks, kovaški premog, oglje in
vsa železnina se kupi najceneje v vele-
trgovini

H. ANDRASCHITZ, MARIBOR
Vodnikov trg 4. 504

NA POLJANI — najboljša Meškova povest je
zopet na razpolago. Vsakdo
naj jo še to zimo prebere! Stane Din 25, vezana Din 38. Naroča
se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.